

[Nøhr.]

men, medens Resten af Udgifterne bæres af Staten, Arbejdsløshedskasserne og Udligningsfonden. Efter at Kommunerne ved Udligningsloven er blevet lettet for Udgifter til et Beløb af ca. 45 Mill. Kr. i indeværende Aar, maa det være berettiget at hævde, at disse 2 Mill. Kr., fordelt med godt 300 000 Kr. paa samtlige Opholdskommuner og med godt 1,8 Mill. Kr. paa Refusionsforbundet, i Almindelighed ikke vil kunne skabe Vanskeligheder i Kommunerne. Eventuelle Vanskeligheder i Kommunerne vil være knyttet til den Omstændighed, at Kommunerne skal staa i Forskud med Udrædning af Beløbene; de vil ikke være knyttet til den Byrde ved Lovens Gennemførelse, der bliver tilbage som Kommunernes egen Part.

I denne Forbindelse maa det jo erindres, at den højtærede Indenrigsminister i Kraft af en Bestemmelse i Udligningsloven disponerer over et Beløb paa 3 Mill. Kr. til Uddeling til vanskeligt stillede Kommuner, og jeg vil gerne tillade mig at spørge Indenrigsministeren, om der er Udsigt til, at de Kommuner, der her kan blive Tale om, i nær Fremtid vil kunne regne med at faa disse 3 Mill. Kr. til Raadighed, for det vilde jo i Forbindelse med den Lovgivning, der her er Tale om, være af Interesse for adskillige af de vanskeligt stillede Kommuner.

Tilbage er saa Spørgsmaalet om den Hjælp, der vil blive ydet fra Kommunernes Side til de ikke-forsikrede arbejdsløse og ligestillede efter Kommunernes Skøn. Hvor store Beløb der her vil blive Tale om, kan jo ingen vide. Jeg vil gerne sige til Partiet Venstre, at det vilde dog vist næppe være god Økonomi at slaa det Grundlag bort, hvorpaa den skønmæssige Hjælp i Kommunerne i øvrigt hviler, og paa Forhaand tilsige Statsdækning for de ^{7/10} af, hvad Kommunerne vil bruge til Brændselshjælp efter Skøn. For Landkommunerne vil hele Spørgsmaalet ikke spille nogen væsentlig økonomisk Rolle. Spørgsmaalet er derimod af økonomisk Betydning i Købstæderne. Jeg skal ikke nægte, at Venstres Forslag vilde være en værdifuld Gave til København, i det hele til de større Købstæder, hvor de store Beløb fremkommer. For saa vidt er Venstres Forslag et smukt Tillidsvotum til de socialdemokratiske Byraadsflertal, men sagligt motiveret i Øjeblikket er et saadant Statstilskud til Kommuneunderstøttelser ikke, og navnlig ikke, efter at der i sidste Samling blev vedtaget en ny Arbejdsløshedsforsikringslov, der har aflastet Kommunerne for betydelige Udgifter til Understøttelser.

Jeg maa derfor slutte med at fraraade at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet af de forskellige Mindretal, og anbefale det af Flertallet stillede Ændringsforslag om Lovens øjeblikkelige Ikrafttræden.

Jens Thomsen: Forslaget om Brændselshjælp til Aldersrente- og Invalidere m. v. kan vi give Tilslutning til, fordi man der kender Indtægternes Størrelse. Med Hensyn til Hjælpen til arbejdsløshedsforsikrede maa vi holde paa, at Hjælpen skal staa i Forhold til Trangen og ikke udelukkende i Forhold til Fagforeningsbogen. Familier med smaa Indtægter maa have samme Adgang til at modtage Hjælp fra det offentlige uden Hensyn til, om de har en Fagforeningsbog eller ikke. Der kan jo være mange Sæsonarbejdere, der gaar ledige i de 25 Dage, Lovforslaget omfatter, som har haft deres fulde Aarsfortjeneste. Disse kan jo godt have en større samlet Indtægt end andre, der har Arbejde i Tiden fra 1. November 1937 til 28. Februar 1938. Vi mener derfor, Ligheden er for lille og Tilfældigheden for stor ved en saadan Uddeling af Hjælp, og vi har derfor stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at en Forsøger ikke kan modtage Brændselshjælp, hvis hans Aarsindtægt er over 2 000 Kr. med et Tillæg af 200 Kr. for hvert Barn under 15 Aar, og en Ikke-Forsøger ikke med en Indtægt af 1 200 Kr. eller derover. Hvis en Forsøger har 5 Børn, skal hans Indtægt være paa mindst 3 000 Kr., før han bliver afskaaret fra at modtage Brændselshjælp efter vort Forslag. Om disse Indtægtsgrænser er de rigtige, skal jeg ikke udtale mig om, Størrelsen kan der forhandles om, men hvis alle Familier, der har mindre Indtægter end de her nævnte, skulde have Brændselshjælp, vilde vi komme op paa et meget stort Antal.

Vi ønsker altsaa at faa det Princip anerkendt, at al offentlig Understøttelse, der ikke har forsikringsmæssig Karakter, kun skal fordeles i Henhold til Trang hos vedkommende Borger og ikke forbeholdes et Udsnit af den Del af Befolkningen, der er i Besiddelse af en Fagforeningsbog. Vi ønsker at faa alle Monopoler ophævet, baade de store og de smaa, og vi vil ikke være med til at animere Folk til at modtage offentlig Hjælp. Man skal hellere styrke Selvopholdelsesdriften end svække den, og det er en Svækkelse af Selvopholdelsesdriften, naar man animerer Mennesker til at modtage offentlig Hjælp uden økonomisk Trang.

I Krigsperioden var vi ude i det samme: at uddele offentlig Understøttelse til alle